

Исакъ (погланы се ухилень).

Хубаво, велможи, хубаво! азъ штѣжъ кажѣ на Императорѣтъ за радоста ви.

Иванку.

Така обичамъ азъ. Винѣжи така весели да бѣдемъ!
(пие и сѣда).

Весичкитѣ други (пиятъ и насѣдватъ. Начеватъ да си приказватъ и да пиятъ. Нѣкой и сами си наливатъ. Исакъ зема чаша и подава на Дражня. Дражни се възвива на страна и пие, а послѣ гордо изглежда Муха.
Иванку се замислюва).

Драгомиръ (тихо на Иванка).

Ти пакъ ли се замисли?

Иванку (дига глава).

Н'амъ што ми дойде... (на тѣлохранителитѣ) Да дойде пѣвецѣтъ!
(къмъ велможитѣ) много ми се допадатъ пѣснитѣ му. Добъръ пѣвецъ, наистина.

Гласове.

Добъръ, много добъръ пѣвецъ!

Добринѣ.

Но и добъръ войникъ е. Ехъ! да бѣхте да видите какъ биеше и гонеше той Петрувитѣ войници! за малко и Петра штѣше да улови.

Исакъ (удря рѣцѣ).

Какъ не можя да го улови! Ехъ! да бѣше да влѣзе въ рѣцѣ! (клати глава) Но чакай! ште пристигнѣтъ легионитѣ ми! не ште се оттърве той отъ мене...

ЕВЛЕНИЕ 7.

ПРЕЖНИТѣ И ОТЕЦЪ ИВАНЪ.

Отецъ Иванъ (облеченъ въ дрехи на пѣвецъ и измѣненъ въ лицето така, штото никой го не познава, влиза и отъ далечъ се погланы).